

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 18/24

Luksemburgā, 2024. gada 25. janvārī

Ģenerālvokāta secinājumi lietā C-753/22 | *Bundesrepublik Deutschland* (Lēmuma par bēgļa statusa piešķiršanu iedarbība)

Ģenerālvokāte L. Medina: dalībvalstīm nav pienākuma atzīt citā dalībvalstī piešķirtu bēgļa statusu

Ja attiecīgo personu nevar nosūtīt atpakaļ uz dalībvalsti, kas sākotnēji piešķirusi bēgļa statusu, jo tajā pastāv nopietns necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risks, dalībvalstij, kurā attiecīgā persona iesniegusi nākamo starptautiskās aizsardzības pieteikumu, izvērtējot to, būtu jāpiemēro labas pārvaldības princips.

Sīrijas valstspiederīgā, kurai Grieķijā bija piešķirts bēgļa statuss, vēlāk iesniedza starptautiskās aizsardzības pieteikumu Vācijā. Vācijas tiesa atzina, ka bēgļu dzīves apstākļu Grieķijā dēļ viņa sastaptos ar nopietnu necilvēcīgas vai pazemojošas attieksmes risku ¹, tāpēc Grieķijā viņa nevar atgriezties. Vācija noraidīja viņas pieteikumu par bēgļa statusa piešķiršanu, taču piešķīra alternatīvās aizsardzības statusu. Tad viņa Vācijas tiesās cēla prasību par atteikumu piešķirt bēgļa statusu.

Šajā lietā galvenā uzmanība ir pievērsta jautājumam, kas rodas, ja nosacījumi dalībvalstī, kura sākotnēji piešķirusi bēgļa statusu, ir tādi, ka attiecīgo personu uz to atpakaļ nosūtīt nevar. Kādi pienākumi ir citai dalībvalstij, kurā šī persona iesniedz nākamo starptautiskās aizsardzības pieteikumu? Vai šai otrajai dalībvalstij tas būtu jāizskata un – kādā veidā? Vācijas Federālā administratīvā tiesa vērsās Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šiem jautājumiem.

Ģenerālvokāte Laila Medina secina, ka Savienības tiesībās nav paredzēts savstarpējas atzīšanas princips attiecībā uz pozitīviem lēmumiem par bēgļa statusa piešķiršanu. Viņa uzskata, ka vienas atbildīgās dalībvalsts jēdziens Dublīnas III regulas ² izpratnē nenozīmē pienākumu, neveicot pārbaudi pēc būtības, atzīt citas dalībvalsts jau piešķirtu starptautisko aizsardzību.

Tomēr otrās dalībvalsts (Vācija) iestādes, kas izskata nākamo pieteikumu, nevar vienkārši ignorēt **faktu, ka cita dalībvalsts** (Grieķija) **jau ir piešķirusi bēgļa statusu**. Proti, šis fakts **var būt viens no elementiem, kas pamato faktus, kuri izvirzīti, lai pamatotu šo nākamo pieteikumu**.

Turklāt šīm iestādēm **nākamais pieteikums ir jāizskata prioritāri**. Tām būtu arī jāapsver **Dublīnas III regulā paredzēto mehānismu informācijas apmaiņai dalībvalstu starpā** ³ izmantošana, savukārt pirmās dalībvalsts (Grieķija) iestādēm uz visiem informācijas pieprasījumiem būtu jāatbild daudz īsākā termiņā nekā parastos apstākļos.

PIEZĪME. Ģenerālvokāta secinājumi Tiesai nav saistoši. Ģenerālvokāta uzdevums ir, rīkojoties pilnīgi neatkarīgi, piedāvāt Tiesai juridisku risinājumu viņam nodotajā lietā. Tiesas tiesnešu apspriedes par šo lietu sāksies tikai tagad, un spriedums tiks pasludināts vēlāk.

PIEZĪME. Ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu dalībvalstu tiesas lietas iztiesāšanas gaitā var uzdot Tiesai jautājumus par Eiropas Savienības tiesību interpretāciju vai Eiropas Savienības akta spēkā esamību. Pašu pamatlietu Tiesa neiztiesā, taču valsts tiesai tā ir jāatrisina atbilstīgi Tiesas nolēmumam. Šis nolēmums ir vienlīdz saistošs arī citām dalībvalstu tiesām, ja tām jāatrisina līdzīga problēma.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

[Secinājumu pilnteksts](#) tiek publicēts *CURIA* tīmekļvietnē to sniegšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Marta Ošleja ☎(+352) 4303 6005.

Secinājumu nolasīšanas attēli ir pieejami no [Europe by Satellite](#) (+32) 2 2964106.

Palieciet ar mums!

¹ Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. panta nozīmē.

² Eiropas Parlamenta un Padomes [Regula \(ES\) Nr. 604/2013](#) (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm.

³ Dublīnas III regulas 34. pants.